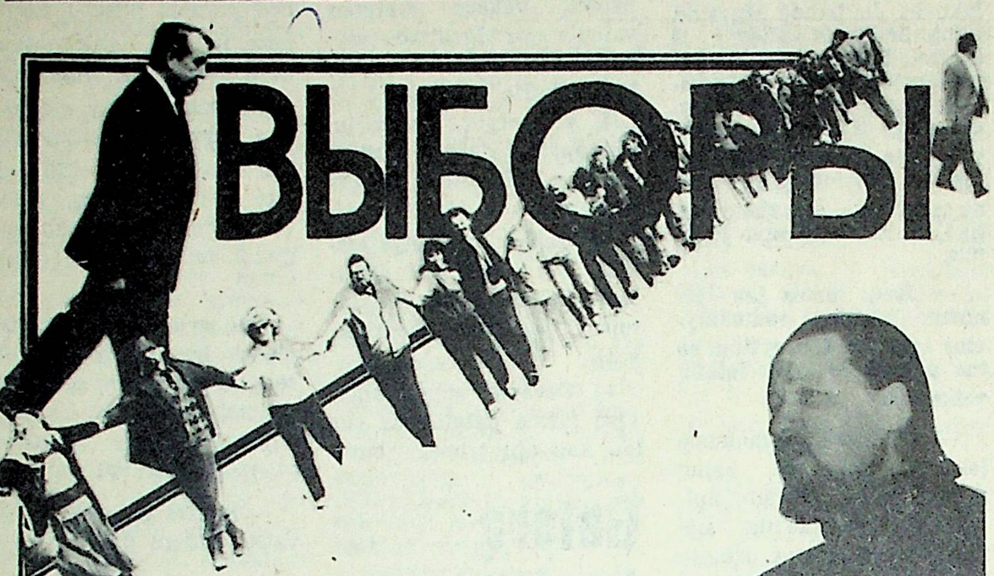
• SNIEČKAUS GYVENVIETĖS LAIKRAŠTIS •

GERA DIENA

Nr. 1 (8) Penktadienis, sausio 12—18 d. Leidžiamas nuo 1989 lapkričio mėn. Kaina 5 kp

LEIDŽIAMAS IGNALINOS ATOMINĖS ELEKTRINĖS IR VAKARŲ STATYBOS VALDYBOS LĖŠOMIS

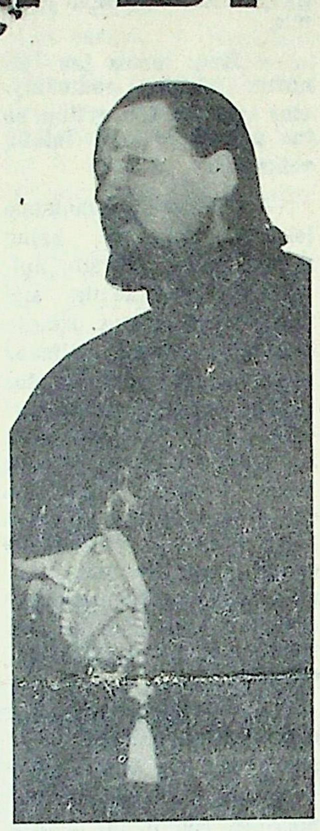

VYSKUPAS ANTONIJUS — kandidatas į deputatus

Sausio 7 dieną, sekmadienį, po aukščiausių stačiatikių dvasininkų choro koncerto, statybininkų klube įvyko susirinkimas, kurio dienotvarkėje buvo vyskupo Antonijaus, pagal pasą Čeremisovo Ivano Ivanovičiaus, iškėlimas kandidatu į Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos deputatus 108 rinkiminėje apygardoje (Sniečkaus gyvenvietė).

Pagal rinkimų Įstatymą susirinkimas turėjo teisę iškelti savo kandidatą. Iš 306 dalyvavusių Sniečkuje Lietuvos piliečių, balsavo 286, o už vyskupo iškėlimą balsavo 282 žmonės. Tačiau Jo Eminencija, visos Lietuvos stačiatikių cerkvės valdytojas, pareiškė svarbią rinkimų Įstatymo aplinkybę, kad faktiškai gyvendamas Vilniuje nuo 1989 metų balandžio mėnesio, po Maskvos patriarcho paskyrimo į Lietuvą, vyskupas dar ir dabar priregistruotas Maskvoje, nesilaikydamas priregistravimo režimo. Ir nors vyskupas pasakė, kad yra pasiruošęs artimiausiu laiku prisiregistruoti Vilniuje, tačiau rinkiminės apygardos komisijos pirmininkas V. Voroninas pareiškė abejones dėl kandidato registravimo. Juk formaliai, iki 1989 metų lapkričio mėnesio 3 dienos nepriregistruotas Lietuvoje, vyskupas gali negauti lietuvių pilietybės, o vadinasi ir tapti Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

Sekančią dieną komisijos pirmininkas paaukojo visų klausimo aplinkybių išsiaiškinimui. Lietuvos Ministrų Tarybos religinių klausimų taryba nesurado jokių kliūčių kandidato registravimui, remiantis faktine, o ne formalia vyskupo gyvenimo ir darbo vieta.

Vakar vakare 108 rinkiminės apygardos susirinkimas nutarė užregistruoti Čeremisovą Ivaną Ivanovičių, t. y. vyskupą Antonijų kandidatu į Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos deputatus. 1990 metų sausio 12 dienai dar neužregistruotas nei vienas kitas 108 apygardos kandidatas.

Vyskupas Antonijus — Sniečkaus apygardos priešrinkiminės kampanijos teisėtas dalyvis.

Trečiame puslapyje skaitykite vyskupo paskaitą, kurią jis perskaitė gruodžio 14 dieną Sniečkuje.

Sausio 5 dieną įvyko pirmasis gyvenvietės rinkiminės komisijos posėdis dėl rinkimų į vietines liaudies deputatų Tarybas, kurie įvyks kovo 24 dieną.

Atsižvelgiant į būsimą Sniečkaus liaudies deputatų Tarybos mandatų skaičių, Sniečkuje sudarytos devynios rinkiminės apylinkės ir keturiasdešimt rinkiminių apygardų. Šiuo metu gyvenvietėje yra apie 20 tūkstančių rinkėjų. Beje, Tarybų Sąjungos liaudies deputatų rinkimuose dalyvavo iš viso apie keturiolika tūkstančių rinkėjų.

Sausio 8 dieną bendrame apygardos ir gyvenvietės rinkiminių komisijų posėdyje buvo patvirtinta apylinkės rinkiminių komisijų sudėtis, kurios dirbs rinkiminių kampanijų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą, o taip pat į rajono ir gyvenvietės liaudies deputatų Tarybą metu, sudėtis. Sniečkaus visuomeninių, politinių organizacijų, darbo kolektyvų atstovai iškelti į komisijų narius. Sekančiame „Geros dienos" numeryje bus išspausdinti komisijų sąrašai.

Į apygardos ir gyvenvietės rinkiminę komisiją galima kreiptis dėl visų iškilusių klausimų šiuo adresu: Festivalio gtv., 10 (buvusios ligoninės patalpose), 5 aukštas, 51 ir 52 kambariai.

Primename, kad tik iki sausio 19 dienos galima iškelti kandidatus į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

Vyksta referendumas

Pastarąsias tris savaites Sniečkaus partinėse organizacijose vyksta komunistų susirinkimai. Vyksta tam tikri partiniai referendumai, kurių uždavinys yra išaiškinti komunistų požiūrį į Lietuvos Komunistų partijos XX suvažiavimo nutarimą dėl savarankiškos partijos, su Programa ir Statusu, su kūrimo.

Žmonės, skirtingu laiku įstoję į Tarybų Sąjungos Komunistų Partiją, šiandien apmąsto partijos likimą, jos vaidmenį ir vietą mūsų smarkiai besikeičiančioje visuomenėje.

Šiai dienai apie 90 procentų Sniečkaus komunistų pareiškė apie sprendimą pasilikti Lietuvos Komunistų partijoje, bet TSKP sudėtyje.

O. LEŽKO

TSKP CK plenumo dalyviai SNIEČKUJE

Šią savaitę Sniečkuje lankėsi Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto nariai, TSKP CK gruodžio mėnesio plenumo sprendimu atvykę į Lietuvą. Apie gyvenvietės partinio aktyvo pokalbį su delegacija, kuriai vadovavo J. Masliukovas, skaitykite šios dienos straipsnyje, o apie miesto gyventojų susitikimą su Tarybų Sąjungos Mokslų Akademijos viceprezidentu E. Velichovu, skaitykite sekančiame numeryje.

Sausio 8 dieną muzikos mokyklos aktų salėje įvyko gyvenvietės partinio aktyvo ir Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto grupės narių, atvykusių į Lietuvą TSKP Centro Komiteto gruodžio plenumo sprendimu, susitikimas. Atvykusiai į Sniečkų delegacijai vadovavo Tarybų Sąjungos Ministrų Tarybos pirmasis pirmininko pavaduotojas, Tarybų Sąjungos Komunistų Partijos Centro Komiteto narys J. Masliukovas. Prezidiume taip pat Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto narys, Vitebsko partijos srities komiteto pirmasis sekretorius V. Grigorjevas, Tarybų Lietuvos Ministrų Tarybos pirmininkas V. Sakalauskas.

Todėl ir Sniečkuje susitikimo metu daugiausia buvo kalbama apie tai, ar gyvenvietės komunistai pritaria XX suvažiavimo sprendimui įkurti Lietuvos Komunistų partiją ar lieka Tarybų Sąjungos Komunistų partijos sudėtyje. Kaip paaiškėjo iš pasisakymų, nemažiau 90 procentų Sniečkaus komunistų pasisako už savarankišką Lietuvos Komunistų partiją, bet liekančią idėjinėje ir organizacinėje vienybėje su atsinaujinusia Tarybų Sąjungos Komunistų partija.

Ir štai čia prasidėjo diskusija. Ką konkrečiai turima omenyje išsireiškiant „atsinaujinusi" Tarybų Sąjungos Komunistų partija ir kur tas atsinaujinimas pastebimas? Jei pasikeitė iš pagrindų Lietuvos Komunistų partijos idėjinis pagrindas, tai turbūt jos pavadinimo pakeitimas yra tik laiko klausimas? Kodėl Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas neatkreipė dėmesio į įvykius Lietuvoje prieš metus, prieš pusantrų metų?

Pilnai suprantama, kad susitikime sprendžiamų klausimų ratas pasirodė žymiai platesnis, negu Lietuvos komunistų likimas naujos Lietuvos Komunistų partijos sudėtyje arba pasiliekant Tarybų Sąjungos Komunistų partijos platformoje. Sniečkaus gyventojai negalėjo nepasinaudoti proga gauti atsakymą apie Ignalinos atominės elektrinės trečiojo energobloko likimą iš pirmų lūpų. Juk iškilęs didžiulis nepabaigto statyti bloko negyvas gigantas, kurio statybai jau sunaudota daugiau kaip trys šimtai milijonų rublių, tiesiog šaukia apie nusikalstamą požiūrį į liaudies turtą.

Buvo užduota nemažiau klausimų ir dėl Lietuvos išstojimo perspektyvos iš Tarybų Sąjungos sudėties. Ir apie Ignalinos atominės elektrinės likimą ryšium su tuo, ir apie teritorines sienas, kurios gali būti reikalingos, ir apie Lietuvos Komunistų partijos perspektyvas nepriklausomoje Lietuvoje, jei ji pasiliks Tarybų Sąjungos Komunistų partijos sudėtyje. Vienu žodžiu, buvo sprendžiamos gyvenimiškai svarbios mums problemos.

Jurijus Masliukovas savo kalbą pradėjo tuo, jog Sniečkaus gyventojų nerimas pilnai suprantamas ir kad šie klausimai jaudina ir Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetą. Pasisakiusieji nevisai teisūs, kad Centro Komitetas ir Politinis biuras neužsiėmė įvykiais Lietuvoje. Visko buvo, ir delegacijų, ir pokalbių, ir Centro Komitete, buvo sukurta komisija Lietuvos reikalams. Bet negalima neatsižvelgti į tai, kad dabar išsiveržusi energija kaupėsi daugelį metų. Visos tautos pradeda laisviau kvėpuoti. Sausio pabaigoje įvyks Tarybų Sąjungos Centro Komiteto plenumas, kuriame bus paskelbta nauja partijos statybos platforma. Daugelis klausia, kodėl Tarybų Sąjungos Centro Komitetas „pražiūrėjo" Lietuvos Komunistų partijos atsiskyrimą. Tačiau Lietuvos Komunistų partijos vyriausybė visada kalbėdavo apie ištikimybę Tarybų Sąjungos Komunistų partijai ir tik paskutiniu metu nusprendė sukurti naują partiją.

Lietuvos Komunistų partijos programa — tai socialdemokratinės partijos programa su nukrypimu į liberalią partiją. O jos tikslas yra nepriklausomos valstybės sukūrimas. Aš pats esu didelis federatyvinės valstybės šalininkas. Savaime suprantama, kiekvienas žmogus, kiekviena tauta gali laisvai pasirinkti. Bet aš esu įsitikinęs, kad laikantis respublikų ir tautų suvereniteto, pas mus, t. y. Tarybų Sąjungoje, normaliam vystymuisi galima sukurti visas sąlygas.

Tačiau jei Lietuvos žmonės referendumo pagalba priims sprendimą apie išstojimą iš Tarybų Sąjungos trim ketvirtadaliais balsų, tada, savaime suprantama, teks svarstyti klausimus tų žmonių, kurie panorės išvykti į Tarybų Sąjungą. Kur jie panorės gyventi, ten reikia sukurti būtinas jiems sąlygas, o kas užmokės? Tas, kuris sudarė sąlygas masinės migracijos atsiradimui.

Ryšium su Lietuvos išstojimu iš Tarybų Sąjungos, jei tai įvyks, — pažymėjo draugas J. Masliukovas, iškils daugybė kol kas neišspręstų klausimų. Kaip apmokės Lietuva iš Tarybų Sąjungos ateinančias žaliavas ir resursus: naftą, dujas ir kita. Juk tai bus galima padaryti tik valiuta. O jau šiandienai, netgi neįskaitant pasaulinių kainų, neigiamas Respublikos valiutinis balansas yra trys su puse milijardo rublių.

Prieš įstojant į Tarybų Sąjungos sudėtį, pragyvenimo lygis Lietuvoje buvo tris kartus žemesnis, negu Rusijoje, o dabar žymiai aukštesnis, negu, pavyzdžiui, Rusijoje. Vadinasi, ir šiandieninė Lietuvos TSR nuosavybė, kuri buvo kuriama kitų respublikų indėliu ir pagalba, taip pat turi būti dalinai padalinta tarp šitų respublikų.

Reikia įskaityti ir tai, kad Tarybų Sąjungos gynybos priemonių vertė, kas yra visasąjunginė nuosavybė, sudaro šiame regione vieną milijardą rublių.

Viską reikės dar ir dar kartą perskaičiuoti. Lietuvos išstojimo iš Tarybų Sąjungos teisė turi būti paaiškinta, aptartos išstojimo sąlygos, terminas (mano požiūriu ne mažiau kaip penkeri metai), sienos, turto padalijimas ir t. t.

A. POLETAJEVA

Vizitas į Maskvą

Pirmomis sausio mėnesio dienomis Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitete lankėsi Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto ir laikinos LKP CK (TSKP platformoje) atstovai. Ir jei apie A. Brazausko ir LKP CK biuro narių kelionę buvo paruošta daugybė interviu, tai apie antrosios delegacijos kelionę visa spauda draugiškai nutylėjo. Laikino LKP CK biuro narys A. Kulakovas „Geros dienos" korespondentei A. Poletajevai papasakojo apie kelionę į TSKP CK.

—Iš karto pasakysiu, kad susitikimas mums turėjo didelę reikšmę. TSKP CK Politinis biuras pilnai pritarė Lietuvos Komunistų partijos VI partinės konferencijos surengimo faktui toje situacijoje, kuri susidarė LKP XX suvažiavimo darbo metu.

Kadangi viską pradedame tuščioje vietoje, mums labai svarbu ir daugelio organizacinių klausimų, t. y. finansinių, transporto, informacijos priemonių ir t. t. teigiamas sprendimas.

Susitikimui vadovavo TSKP CK Politinio biuro narys V. Medvedevas. Jis tęsėsi daugiau kaip 6 valandas.

—Koks jūsų požiūris į bendradarbiavimo su Lietuvos Komunistų partija perspektyvas?

—Man atrodo, kad vidiniuose partijos reikaluose tai neįmanoma. Tai skirtingos partijos, su skirtingais įstatais. Tačiau mes pilnai galime suprasti vienas kitą, sprendžiant socialines bei kitas visų respublikos gyventojų problemas.

Na, o apskritai, aš dedu viltis į Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto plenumą. Jis įvyks sausio 29—30 dienomis.

Biudžeto nepatvirtino

Gruodžio 21 dieną įvyko Sniečkaus gyvenvietės Tarybos sesija. Deputatai išklausė informaciją apie 1988 metų biudžeto įvykdymą ir turėjo patvirtinti biudžetą 1990 metams. Bet pasikartojo praėjusių metų istorija. Biudžeto vėl nepatvirtino. Priežastis ta pati: iš 5—7 milijonų rublių, įmonių ir Sniečkaus gyventojų atskaitytų rajono ir Respublikos biudžetui, Sniečkus negauna net minimalios, būtinos gyvenvietės funkcionavimui, sumos.

Gyvenvietės Tarybos deputatai nusprendė ekonomistų pagalba padaryti apskaičiavimų analizę, tuo pačiu išreikšdami Ignalinos rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomuoju komitetu nepasitikėjimą.

Aptarti artėjančių rinkimų organizavimo klausimai.

A. MAKSIMOVA

1989 metus Ignalinos atominė elektrinė baigė, viršydama elektros energijos pardavimo planą 3,4 procentais. Iš viso per metus ji pardavė 15370,8 milijono kilovatvalandžių.

* * *

Nuo sausio 3 iki 9 dienos radioaktyvių medžiagų išmetimas į aplinką svyravo: inertinių radioaktyvių dujų — nuo 11,6 iki 13,5 procento, ilgaamžių radionuklidų — nuo 0,06 iki 0,29 procento, jodo-131 nuo 1,4 iki 2,4 procento. Sniečkaus gyvenvietės gama fonas sudarė nuo 9 iki 11 mikrorentgenų per valandą.

ATSIŽVELGIANT Į KIEKVIENO NUOMONĘ

KAI KURIOS SNIEČKAUS MIESTO PARTIJOS KOMITETO INFORMACINIO-METODINIO SKYRIAUS VEIKLOS PROBLEMOS.

Norint kalbėti apie Sniečkaus miesto partijos komiteto informacinio-metodinio skyriaus vaidmenį, vietą, funkcijas ir veiklą, man atrodo, jog būtina pagalvoti, kokioje būsenoje yra mūsų partija. Ko mes norime? Ką tam reikia padaryti?

XIX Sąjunginės partinės konferencijos dokumentuose, vėlesniuose Tarybų Sąjungos Centro Komiteto plenumuose aiškiai pasakyta, kad partija veikia kaip valstybinė įstaiga ir yra egzistuojančios šalyje komandinės-administracinės sistemos dalis. Šią išvadą, man atrodo, jau daugelis komunistų įsisąmonino. Dabar mūsų visuomenė siekia pereiti prie demokratinės sistemos, kur partija nebus politinė organizacija. Ji turės išreikšti ir ginti tam tikrų grupių ir gyventojų sluoksnių interesus bei užsitarnauti jų pasitikėjimą. Tačiau norint pasiekti naują kokybišką būseną, reikalingas tam tikras laikotarpis su savo uždaviniais, etapais.

Todėl kyla klausimas, kaip politinį darbą turi dirbti miesto partijos komitetas ir, konkrečiai, jo informacinis-metodinis skyrius.

Kaip man atrodo, Sniečkaus partinės organizacijos viduje reikalinga demokratizacija. Vietinės politikos paruošimas turi formuotis kaip laisvas idėjinių-politinių platformų, pažiūrų, nuomonių iškėlimas. Vienu ar kitu politinės kovos pagrindo klausimu tarp partinių organizacijų, atskirų komunistų ir nepartinių, komunistų pagalba yra paruošiama bendra politinė linija. Jos tikslas yra visapusiškas asmenybės vystymasis.

Būtina suprasti, kad anksčiau, o ir dabar, partiniai organai dažniausiai priimdavo sprendimus, rezoliucijas iš viršaus į apačią, manydami, kad jie išreiškia žmonių interesus. Žinoma, buvo ir teisingų sprendimų, bet iš esmės mes užmiršome pažinimo teoriją, o būtent: ignoravome ėjimo nuo realaus gyvenimo būtinybę, kad tik po to, teoriškai apibendrinę praktinį patyrimą moksliniu pagrindu, galėtume siūlyti jo įdiegimo į gyvenimą variantus. Žodžiu, politika turi būti ruošiama iš apačios.

Remiantis aukščiau išdėstytais argumentais ir reikia vertinti miesto partijos komiteto informacinio-metodinio skyriaus funkcijas.

— Sniečkaus gyvenvietės gyventojų, Vakarų statybos valdybos, Ignalinos atominės elektrinės darbininkų, visų visuomeninių ir politinių organizacijų bei judėjimų išsakytų pasiūlymų, pastabų- rinkimas. Politinės linijos paruošimas, remiantis organizuotais sociologiniais tyrimais, partinių, profsąjungos ir komjaunimo susirinkimų pasisakymais, dirbančiųjų laiškais ir t. t.

— Mokslinė gautų rezultatų analizė ir apibendrinimas.

— Rekomendacijų, renkamiems partiniams organams paruošimas, remiantis tuo, kad tikslą pasiekti galima keliais būdais.

— Nuolatinis renkamojo partinio organo komunistų ir nepartinių informavimas apie priimtų nutarimų vykdymą (per laikraštį, radiją, partinius susirinkimus...):

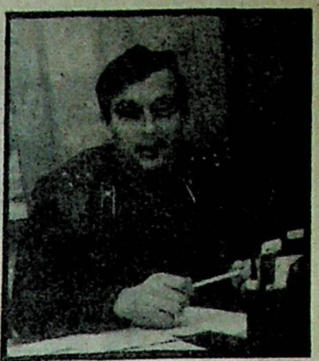
Šio straipsnio autorius nemano, kad tik jis teisus. Todėl į visas komunistų ir nepartinių nuomones, pasiūlymus, pastabas bus atsižvelgta informacinio-metodinio skyriaus darbe. Prašome ateiti pas mus, į miesto partijos komitetą su visokiais klausimais, pasiūlymais.

V. KUZNECOVAS
Sniečkaus miesto partijos komiteto informacinio-metodinio skyriaus vedėjas

Gaisrą gesino septynias valandas

Gruodžio 21 dieną, apie pusę dvyliktos valandos, atliekant suvirinimo darbus ant silpnai radioaktyvių atliekų laikinos saugyklos stogo (155 pastatas, 4 metrų aukštis), užsidegė saugykloje esančios medžiagos.

Smulkiau apie gaisro, įvykusio Ignalinos atominėje elektrinėje, aplinkybes redakcija paprašė papasakoti sukarintos priešgaisrinės apsaugos būrio viršininko pavaduotoją K. Andrejevą.

— Konstantinai Igorevičiau, kas pirmasis pastebėjo pavojų?

— Turbūt pats suvirintojas, pirmos statybos-montavimo valdybos ketvirto padalinio darbuotojas A. Kulakovas. Jis bandė užgesinti ugnį, liedamas vandenį iš kibiro. Dūmus taip pat pastebėjo stovėjusios netoliese mašinos vairuotojas. Gaisrines iškvietė to paties padalinio darbų vykdytojas V. Zubovičius . Tiesa, ne tučtuojau, nes, matomai, tikėjosi išsiversti savo jėgomis.

— Kaip mums jau žinoma, užsidegė radioaktyvios atliekos. Gal ryšium su tuo pasunkėjo gaisrininkų veiksmai?

— Savaime suprantama. Įsivaizduokite, kad kalną radioaktyvių šiukšlių aptvėrė gelžbetoninėmis sienomis ir iš viršaus užklojo trafaretine danga. Atliekos pakraunamos per viršų. Į vidų gaisrininkai patekti negalėjo. Be to, labai didelis pastato plotas, 36x24 metrų. Ir daug dūmų. Todėl iš pradžių bandė gesinti vandens srove, putomis per esančius plyšius tarp sienų ir dangos. Tai buvo neefektyvu, nes taip sunku tiekti ugnį gesinančias medžiagas.

Buvo priimtas sprendimas — išlaužti iš užuovėjinės pusės tris blokus, kad patogiau būtų pasiekti ugniavietę. Bet ir tai nedavė reikalingo efekto. Tada pradėjome dalimis nuiminėti trafaretinės dangos plokštes.

Kas liečia radiacinio užterštumo laipsnį, dozimetrinės kontrolės tarnyba, dirbusi gaisro gesinimo metu, ypatingų priemonių nereikalavo. Pagal jų duomenis, fonas siekė tik 0,5 milirentgeno, todėl buvo leista gesinti.

— Mūsų dozimetrai. — į pokalbį įsijungė į kabinetą užsukęs pirmo sukarintos priešgaisrinės apsaugos būrio viršininkas Vasilijus Michailovičius Fedorenka, — rodė ir pusantro milirentgeno. Nors tai ir neviršija leistinos normos, bet vis dėlto 100 kartų daugiau, negu natūrali fono būsena. Nenormalu, kad dėl statybininkų ir eksploatacininkų aplaidumo bei nerūpestingumo visos įgulos jėgomis gesinome... šiukšles. Gaisrininkai dirbo sunkiomis sąlygomis beveik septynias valandas. Kaip žinoma, smilkstantis plastikas išskiria nuodingas medžiagas. Perdengimai tiek įkaito, jog batai pradėjo lydytis.

Apskritai imant, į pastatą buvo supilta vienas tūkstantis kubinių metrų vandens.

— Taip, gero nedaug. Gal jūs norite pasižymėjusių vaikinų pavardes paskelbti laikraštyje?

— Visi dirbo gerai, ruošiamas įsakymas dėl paskatinimo. Bet norisi paminėti Viktorą Asylovą — ožinio krano kranininką, kuris, nesekdamas atsisakiusių padėti Vakarų statybos valdybos ir Ignalinos atominės elektrinės Autoūkio krano, kurio numeris 14 25 LIS, vairuotojo pavyzdžiu, atliko visus darbus, susijusius su trafaretinės dangos nuėmimu.

— Gaisro priežastys aiškios. Bet turbūt dėl atsitikimo kaltas ne tik suvirintojas? (klausimas Andrejevui).

— Savaime suprantama. Visų pirma pažeidimas jau tai, kad aptvėrimas buvo padarytas ne iš pradžių, kaip to reikalaujama projekte, o tik po komisijos, kurios sudėtyje buvo sanitarinės epideminės stoties ir profsąjungos Centro Komiteto atstovai, nurodymo. Antra, leidimą atlikti aptvėrimą darbų vykdytojui Zubovičiui davęs dezaktyvacijos cecho viršininkas paaiškino, kad jis ir nemanė, jog bus atliekami darbai su ugnimi. Bet, be jo leidimo, darbininkas turi gauti dar ir raštišką leidimą, pasirašytą gaisrinės apsaugos. Jo nebuvo. Taigi, paprasčiausiai nebuvo laikomasi ypatingų taisyklių, nusiatytų atominei elektrinei.

— Kokios priemonės buvo priimtos, norint likviduoti gaisro pasekmes, kokios dar numatomos?

— Išankstiniame komisijos posėdyje buvo priimtas sprendimas baigti gesinti gaisrą ir leisti galutinai sudegti šiukšlėms, nes nekilo pavojus užsidegti kaimyniniams pastatams. Mes kontroliavome padėtį kas keturios valandos. Tačiau po dviejų dienų, šeštadienį, vėjui pakeitus kryptį, dūmai pradėjo plisti į stoties pusę ir teko pakartotinai gesinti putomis. Smilkimas pastebimas dar ir dabar. Yra numatyta būtinai išsiurbti vandenį iš 155 pastato į 159 pastatą. Kiekvieną dieną atrenkami mėginiai radionukleidų matavimui.

Nuo gruodžio 21 iki 25 dienos buvo daromi kontroliniai gama-beta spindulių tyrimai vandenyje, sniege, dūmuose. Gaisro poveikio supančiai aplinkai nerasta.

— Kokias gi galutines išvadas padarė komisija?

— Priimtas sprendimas — palaidoti atliekas, užpilant jas pusės metro storio smėlio sluoksniu.

— Konstantinai Igorevičiau, sprendžiant iš pasakojimo, jūsų dalyvavimas tiriant gaisro priežastis yra jūsų kompetencijoje?

— Taip, pagal Tarybų Sąjungos Ministrų Tarybos nutarimą, sukarintas priešgaisrinės apsaugos būrys yra valstybinis priežiūros organas sprendžiant klausimus dėl gaisrų, ir yra kvotos organas, priimant sprendimus dėl baudžiamosios bylos iškėlimo.

— Na, aš manau, šį kartą reikalai ne tokie jau blogi. Kam ir kokios poveikio priemonės bus taikomos?

— Kadangi materialinių nuostolių nėra, o mes tik tokiais atvejais baudžiame, darbų vykdytojas Zubovičius bus nubaustas 25 rublių bauda, o taip pat ruošiami dokumentai į karinę dalį, kad suvirintojui Kulakovui būtų pritaikyta drausminė nuobauda.

Turbūt Vakarų statybos valdyba ir atominė elektrinė taip pat „pažymės" prisidėjusius prie gaisro.

Kalbėjosi O. BERIOZA

Štai su tokia kovine technika išvažiuoja gaisrininkai į įvykio vietą.

V. SUMOVSKIO nuotr.

Sąlytis su religija? Ne, su ištakom...

Taigi, pirmasis laisvas, atviras, masinis Sniečkaus visuomenės susitikimas su cerkvės atstovais. Apie Jo Eminencijos vyskupo Antonijaus, visos Lietuvos stačiatikių cerkvės valdovo atvykimą gruodžio 14 dieną mes jau rašėme ankstesniame „Geros dienos" numeryje. Tačiau toli gražu ne visi žino, apie ką jis kalbėjo, su kokiomis naujienomis atvažiavo, nes į miesto „Žinijos" draugijos pirmininkės V. Abdulbarovos organizuotą susitikimą buvo parduota tik 350 bilietų. Paprasčiausiai — statybininkų klubo salėje nebūtų tilpę daugiau klausytojų.

Suprasdami, kaip svarbu miesto gyventojų rusų (o jų 64 procentai) dvasiniam vystymuisi kontaktai su kultūros ištakomis, mes šiandien skaitytojų dėmesiui siūlome kai kurias ištraukas iš Jo Eminencijos paskaitos, o taip pat pačius įdomiausius klausimus ir atsakymus iš pokalbio, vykusio siaurame rate, likus pusvalandžiui iki paskaitos „Orbitos" klube.

Iš pradžių keletas žodžių apie vyskupo Antonijaus biografiją. Vyskupui penkiasdešimt metų, jis yra vienuolis, baigė Maskvos dvasinę akademiją. Po tėvų persikėlimo iš Voronežo srities, nuo keturiasdešimtųjų metų pabaigos gyvena Vilniuje. Tikintis nuo vaikystės, nes išaugo religingoje šeimoje. Tačiau jo vyresnis brolis turi pasaulietinę profesiją, o Antonijus dar mokykloje pamilo cerkvę, kas buvo daugelio mažų ir didelių nesutarimų su mokytojais priežastis. Jis nebuvo nei pionierius, nei komjaunuolis. Baigęs aštuonmetę, turėdamas neblogą balsą, įstojo į muzikos mokyklą. Paskui tarnavo armijoje, vėliau baigė konservatoriją. Religiniai polinkiai po tarnybos armijoje palaipsniui apsprendė ne muzikanto, bet dvasininko profesijos pasirinkimą. Dvasinį išsilavinimą, jaunuolis gauna seminarijoje. Po to studijavo dvasinėje akademijoje. Gavo pirmąjį titulą. Po dviejų dešimtmečių ištikimos tarnybos stačiatikių cerkvei, tampa visos Lietuvos stačiatikių cerkvės vyskupu.

Štai su šiuo žmogumi ir susitiko Sniečkaus gyventojai.

IŠ POKALBIO „ORBITOS" KLUBE

Vakarų statybos valdybos profsąjungos komiteto pirmininkas Anatolijus Zavjalovas: Jūsų Eminencija, kaip Jūs žiūrite į marksizmo-leninizmo teoriją? Kokia Jūsų pažiūra į įsaką dėl kovos su girtavimu ir alkoholizmu?

Vyskupas Antonijus: Besimokydami akademijoje teologinius dalykus, mes nelietėme marksizmo-leninizmo, nes šiame moksle yra esminiai prieštaravimai dėl būties ar sąmonės pirmumo. Bet naudotis šiais didžiųjų filosofų darbais galėjome nevaržomi. Jų raštai buvo bibliotekos lentynose. Aš į marksizmą-leninizmą žiūriu su ta gilia pagarba ir dėkingumu, kaip ir į bet kurį kitą filosofijos mokslą, praturtinusį žmoniją. Man teko gana kruopščiai studijuoti šį mokslą armijoje, kur specialiai man dvejus metus buvo priskirtas kariškis, kad atitrauktų nuo dievo ateistinių pokalbių ir marksistinės teorijos mokymosi keliu.

Mano požiūris į įsaką dėl kovos su girtavimu yra neigiamas. Cerkvė visada buvo prieš kraštutines priemones. Jos įsitikinimu žmogus turi naudotis visomis gėrybėmis, kuriomis mus apdovanoja gyvenimas. Skiepydami parapijiečiams blaivybę, mes nepradėsime naikinti vynuogynų.

Vakarų statybos valdybos viršininkas Jurijus Žilinas: Ar cerkvė rodo iniciatyvą statant šventyklas?

Vyskupas Antonijus: Cerkvė sėja gėrį ir grožį žmonių sielose. Bet kuriame mieste turi būti šventykla — kultūros šaknis, dvasingumo šaltinis. Teatras, knygos, laikraščiai — visa tai paskui. Žmogaus esmės pradžių pradžia yra šventykloje.

Šventyklos statybos iniciatorius gali būti tik bendruomenė, užregistruota Lietuvos Ministrų Taryboje ir gavusi vietos valdžios (miesto vykdomojo komiteto) leidimą žemės skyrimui. Tenka abejoti dėl stačiatikių cerkvės statybos galimybės, nes pastaruoju metu stačiatikių cerkvė Lietuvoje dirba sunkiomis sąlygomis ir, kaip taisyklė, visiems jos prašymams uždedamas veto. Tuo tarpu katalikų cerkvė, ir apie tai reikia kalbėti atvirai, turi pačią didžiausią ir esminę Aukščiausiosios Tarybos ir vyriausybės paramą.

Todėl Sniečkuje pastatyti stačiatikių šventyklą yra įmanoma tik vykdomojo komiteto ir įmonių — sponsorių lėšomis, nes mūsų cerkvė negalės finansuoti tokios didelės statybos. Įsitikinęs, kad, esant tokiam dideliam skirtumui tarp mūsų bendruomenių, pirmiausia turi būti pastatyta stačiatikių šventykla.

STAČIATIKYBĖS PRADŽIA LIETUVOJE

(Iš vyskupo Antonijaus paskaitos)

Stačiatikybė į Lietuvą atėjo iš Rytų — iš Rusijos. Atėjo „pasaulio keliais", t. y. savanoriškų misionierių dėka, be kokių nors karinių ar diplomatinių pastangų. Krikščionybės plitimo pradžia Lietuvoje nustatyta apytiksliai — XII amžiaus pradžia. Būtent tada nuo kunigaikščio Algirdo nukentėjo trys didieji stačiatikių tikėjimo, bet lietuvių tautybės kankiniai: Antonijus, Jonas ir Eustafijus.

Jų nužudymo vietoje, kurią nupirko antroji Algirdo žmona, 1340 metais pastatyta Trejybės cerkvė, lenkų — lietuvių Unijos laikais prievarta paversta į katalikišką.

Bet, matyt, glaudus Lietuvos ryšys su Novgorodo, Polocko žemėmis prisidėjo prie lietuvių liaudies atvertimo į dievą dar anksčiau. Lietuvos kunigaikštystės didikai iki XV amžiaus išpažino tik stačiatikybę, remdamiesi Baltarusijos cerkve ir palikdami lietuvių liaudį dažniausiai pagoniška. Kunigaikščio Gedimino šeima buvo stačiatikė, jų Trakų pilies kieme ir šiandien stūkso stačiatikių šventykla, dabar tapusi katalikiška.

XIII—XIV a., kaip taisyklė, kryžiuočių karų dėka, krikščionybė paplito pasaulyje. Atvilnijo europietiška atvirtimo į Kristų banga ir iki pagoniškosios Lietuvos. Anksčiau buvęs nekrikštytas, kunigaikštis Gediminas sutinka būti pakrikštytas katalikų bažnyčioje 1324 metais, bet paskutiniu momentu apsigalvoja, pastebėjęs popiežiaus pasiūlyme politinius kėslus.

Katalikų bažnyčia Lietuvą pakrikštys tik po 1386 metų, kada Gedimino sūnus Jogaila susituoks su lenkų karaliene Jadvyga ir lenkų-lietuvių politinė Unija bei katalikybės išplitimas Lietuvoje taps sutuoktuvių sąlyga. Jau kitais metais Jogaila prievarta pakrikštijo 30 tūkstančių lietuvių. Prasidėjo Lietuvos atsiskyrimo nuo pagonybės laikotarpis, o nuo 1413 metų buvo priimtos specialios priemonės, kad susilpninus stačiatikių cerkvės įtaką, pradėta drausti statyti naujas stačiatikių šventyklas.

Nuo XV iki XVII amžiaus — 250 Unijos viešpatavimo metų — Lietuvos stačiatikių šventyklos buvo atiduodamos katalikiškoms bažnyčioms, kur pamaldos vyko lenkų kalba. Tame tarpe ir pirmoji Trejybės šventykla, kuri ir dabar negrąžinta stačiatikiams. 1989 m. lapkričio 14 d. įvykusioje Lietuvos vyskupų konferencijoje, į kurią Lietuvos stačiatikių atstovai nebuvo pakviesti, pritarta pasiūlymui neatiduoti Trejybės šventyklos Lietuvos stačiatikių cerkvei.

NUO REDAKCIJOS. Be pagrindinės paskaitos, Jo Eminencija atsakė į daugybę salėje pateiktų klausimų. Be to, pasiūlė paklausyti giedojimo tikrų cerkvės giesmių, atliekamų profesionalių dainininkų. Kiekviena giesmė buvo paaiškinama — jos giedojimo laikas, atlikimo būdai.

Su ypatingu dvasiniu pakilimu visa salė priėmė vyskupo pasiūlymą atlaikyti Sniečkuje kalėdines mišias.

Publikacijai paruošė

T. VISNEVECKAJA

PIRMOS STAČIATIKIŲ MIŠIOS SNIEČKUJE

Vasario 7 dieną, Sniečkuje, tėvas Davidas — Uspenskio soboro dvasininkas — atlaikė šventines kalėdines mišias, pagal visas cerkvės taisykles. Mišias laikė prie miesto profesinės technikos mokyklos, po atviru dangumi, nes mokyklos salė nesutalpino visų, savo akimis norinčių pamatyti visuotines krikščionių apeigas. Mišių metu giedojo Vilniaus konservatorijos choras.

V. SUMOVSKIO nuotr.

Fermerio svajonė — senas UAZ'ikas

Dvi karvės, šešios kiaulės, keturiasdešimt dvi vištos — šitiek gyvulių laiko autotransporto valdybos vairuotojas Napoleonas Albinovičius Majevskis. Beveik visą gyvenimą jis gyveno mieste, daugiaaukščiuose namuose, ir štai, prieš pat išeidamas į pensiją, įsigijo gana rimtą ūkį. Dabar jo darbo diena prasideda penktą valandą ryto, o baigiasi vidurnaktį. Dirba visi — žmona, dukra, sūnus, anūkai. Bet dėl ko? Argi nebūtų paprasčiau kiaušinius, pieną, mėsą nusipirkti parduotuvėje?

— Tiesiog man nusibodo klausytis, kad miestą išlaiko kaimas, kad mes viską perkame gatavą. Prieš karinę tarnybą aš gyvenau kaime, visą laiką mane traukė žemė, štai ir nusprendžiau sau ir kitiems įrodyti, kad labai norint su gyvuliais gali ir miesto žmogus susitvarkyti. Bet ne tik todėl. Nenoriu, kad tinginiautų mano anūkai, neturėdami ką veikti, daužytų žibintus. Per visą savo gyvenimą aš niekur ir niekada nebuvau veltėdis. Ir nenoriu, kad veltėdžiai būtų mano vaikai, anūkai.

Majevskio anūkai Ilja ir Lena Iljinai žino ne tik dar šilto pieno skonį, bet ir kuo lesinti vištas, kaip šienauti, ką paduoti kiaulėms. Vasarą jiems diena prasideda gerokai anksčiau, negu kitiems Sniečkaus vaikams. Jie kartu su mama važiuoja į sodo sklypą pačiu pirmuoju autobusu ir kartu melžia karves, lesina vištas, paduoda ėsti kiaulėms. Lenai devyneri metai, o Iljai — trylika. Turbūt ir jie nori ilgėliau pamiegoti, bet keliasi, kada reikia. Gėda tinginiauti, kai aplinkui visi dirba. Tuo labiau, kad jų šeima mėgsta ir dirbti, ir sportuoti. Mama, anksčiau rimtai besidomėjusi muzika ir turinti muzikinį išsilavinimą, irgi sportuoja. Lena ir Ilja yra ne vienkartiniai įvairių varžybų nugalėtojai. O ant buto durų kabantis kambarių tvarkymo grafikas liudija, kad čia aplamai mėgsta sistemą.

Majevskiui ūkiniai reikalai sekasi gerai. Iš vienos karvės primelžia dvidešimt du litrus pieno. To užtenka visoms trims šeimoms ir kaimynams. Kiaušiniai, mėsa — viskas sava. Tačiau labai sunku su tokiu ūkiu susitvarkyti, neturint technikos. Tiesa, autotransporto valdyba neatsisako Majevskiui padėti, kada reikia, išrašo mašiną. Pigiai pardavė seną ratinį traktorių — apčiuopiamą paspirtį ūkyje. Tačiau reikia ir šiek tiek judresnės technikos, tuo labiau, kad Majevskis neturi savo lengvosios mašinos. Ir jis kreipėsi į A. F. Bovkunenką, prašydamas:

„Prašau jus man parduoti kokį nors iš nurašytų „UAZ-452„D", arba „Moskvičių — furgoną", kurie dar važiuoja. Arba išnuomoti. O aš su savo anūkais įsipareigoju išauginti vieną toną mėsos, primelžti daugiau, negu penkias tonas pieno ir parduoti viską griežtai valstybinėmis supirkimo kainomis autotransporto valdybos valgyklai. Jei tai neįmanoma, tada prašau pagreitinti eilę, kad galėtume gauti asmeninį transportą aš arba mano sūnus, dirbantis autotransporto valdybos antroje autobazėje".

Tačiau šį kartą Majevskis gavo neigiamą atsakymą. Savaime suprantama, sunku pagreitinti asmeninės mašinos gavimo eilę. Na, o išnuomoti transportą? Argi tai iš tikro neįmanoma? Tuo labiau, kad Majevskis ne tik prašo, bet ir pats siūlo. Siūlo autotransporto valdybos valgyklai produktus.

Napoleonas Albinovičius yra senas autotransporto valdybos darbuotojas. Štai mes redakcijoje ir pasiūlėme jam kreiptis į darbo kolektyvo tarybą. Jus pažįsta vairuotojai ir, jei jie nuspręs palaikyti savo fermerį, tada jūs gausite reikalingą techniką. Tačiau į tą pasiūlymą Majevskis tik numojo ranka, nesitikėdamas paramos iš darbo kolektyvo tarybos. Žmonės, rimtai ir su užmoju tvarkantys asmeninį ūkį, iš tikrųjų nėra labai populiarūs. Kur gyvuliai, ten ir purvas, mėšlas, kvapai, musės... Kaliošai, vatinė striukė, išmatų duobės... Pašarų ruošimas, rytinis ir vakarinis melžimas, šienapjūtė... Nuo ankstaus ryto iki vėlaus vakaro varginantis darbas, neturintis jokio išorinio patrauklumo. Žymiai gražiau atrodo sklypai, kur visai nėra gyvulių, kur šeimininkų ir pašalinių akis džiugina gerai sutvarkyti žolynai, gėlynai, mikrobaseinai ir fontanėliai.

Ir vis dėlto vištos, antys, kiaulės, karvės taip pat reikalingos. Dar ir kaip reikalingos! O tie žmonės, kurie auklėjimo tikslais arba norėdami pagerinti savo finansinę padėtį užsiėmė gyvulių auginimu, yra verti pagarbos ir supratimo. Pirmieji fermerių ūkiai tik-tik pradėjo atsirasti Sniečkaus apylinkėse. Ir jiems be paramos bus per sunku.

R. SKATIKAITĖ

TRUMPAI

...Įvyko Respublikos rinkiminės komisijos dvyliktojo šaukimo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatų rinkimams posėdis. Komisija aprobavo Respublikos vietinių Liaudies deputatų rinkimų organizavimo pagrindinių priemonių kalendorinį planą, rinkimų išlaidų sąmatą, rinkiminių dokumentų blankų pavyzdžius.

...Plėsti Tarybų Sąjungoje savitas, autentiškas žydų folklorinio šokio formas — tokį uždavinį buvo užsibrėžę savaitę Vilniuje vykusio tarptautinio seminaro dalyviai. Tarp jų buvo dvidešimties TSRS miestų choreografai ir svečiai iš Londono. Šokius demonstravo Vilniaus folklorinis ansamblis „Fejerlech" („Ugnelės").

...Vilniuje įvyko Lietuvos vaikų teatro draugijos atkuriamoji konferencija. Draugija suvienys mokyklinių dramos kolektyvų, vaikų ir jaunimo studijų, liaudies teatrų narius bei vadovus, pedagogus, teatrologus, režisierius, aktorius. Išrinkta draugijos valdyba ir jos pirmininkas — filologas Kęstutis Urba.

ELTA

Labiau tiktų vizitinės kortelės

Pastaruoju metu „Naujos vagos“ laikraštyje dažnai spausdinami straipsniai apie tai, kaip prekiaujama Sniečkuje. Rajono gyventojai kelia kai kuriuos reikalavimus, žiūrėkite straipsnius „Elektrinis arbatinukas“, „Sprendimas priimtas. O priežastys?“ ir „Apie prekiavimo tvarką Sniečkuje“.

Kaip nurodyta gyvenvietės Tarybos nutarime, Sniečkaus gyvenvietės parduotuvėse neparduoda prekių, skirtų tik Sniečkaus gyventojams, kitiems pirkėjams, gyvenantiems rajone.

Sulyginus pagrindinių prekių, gaunamų iš rajono vartotojų sąjungos ir iš Vakarų statybos valdybos darbininkų aprūpinimo skyriaus metinius fondus, daroma išvada, kad gyvenvietės gyventojams vizitinės kortelės buvo įvestos be reikalo.

Reiškiamas nepasitenkinimas dėl kapitalistinių šalių gamybos prekių pardavimo po 18 valandos, nepatenkina ir prekybos įmonių darbo režimas.

Rajono vykdomasis komitetas taip pat reikalauja panaikinti Sniečkuje vizitines korteles.

Bet kyla klausimas: kas geriau žino Sniečkaus gyventojų poreikius ir ką daugiausia aptarnauja gyvenvietės prekybos įmonės?

Pabandysim iš eilės išnagrinėti anksčiau aprašytų Ignalinos rajono gyventojų reikalavimų pagrįstumą.

Iš 1989 metų spalio 25 dienos Ministrų Tarybos atsakymo Sniečkaus gyvenvietės vykdomojo komiteto tarybai, pasirašyto Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotojo P. Šerio.

„...pagrindinių grupių prekių fondai Vakarų statybos valdybos darbininkų aprūpinimo skyriui išskiriami centralizuotai per TSRS Vidutinės mašinų gamybos ministerijos darbininkų tiekimo valdybą. (Atsižvelgiant į tai, kad gyvenvietės, esančios prie atominių elektrinių, turi pirmenybę aprūpinant prekėmis, medicinos priežiūra ir t. t. — autoriaus pastaba). Tokiu pat būdu paskirstomi ir fondai mėsai, dešrų gaminiams, sūriui, skalbimo priemonėms, muilui...“ (pateikta pažodžiui).

Todėl vizitinės kortelės Sniečkaus gyventojams įvestos ne tam, kad apribotų Ignalinos rajono gyventojų teises, o tik tam, kad Vidutinės mašinų gamybos ministerijos skirtas prekes parduoti teisėtiems pirkėjams (kaip tai daroma rajono vartotojų sąjungos nariams, sumokėjusiems pajaus mokestį arba geležinkelių darbuotojams iš jų žinybinių parduotuvių).

Prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotojo atsakymo noriu pridurti, kad rajono vartotojų sąjungos ir Vakarų statybos valdybos darbininkų aprūpinimo skyriaus fondų palyginimui paimtas tik prekių kiekis, bet ne šių fondų vartotojų skaičius. Palyginus Sniečkaus gyventojų (34 tūkstančiai) ir Ignalinos rajono gyventojų (26 tūkstančiai) skaičių, turbūt nederėtų stebėtis, kad darbininkų aprūpinimo skyriaus fondai didesni, negu rajono vartotojų sąjungos.

Na, o prekybos įmonių darbo grafikas nustatytas taip, kad geriau patenkintų pirkėjų (Sniečkaus gyventojų) reikalavimus. Kaip kad ir, tiesą sakant, Ignalinoje — Ignalinos gyventojų, o Dūkšte — Dūkšto gyventojų.

Rajono vykdomojo komiteto pretenzijos ne visai suprantamos. Manau, kad Sniečkaus gyvenvietės Liaudies deputatų tarybos vykdomajam komitetui reikėtų tvirčiau ginti mūsų interesus, t. y. savo rinkėjų interesus. Perdaug skubotai nekeisti vizitinių kortelių sistemos, kapitalistinių šalių prekių pardavimo po 18.00 valandos ir savo realių, anksčiau priimtų sprendimų.

A. KUČINSKAS
IAE darbininkų kontrolės pirmininkas

Latvijos TV

Šeštadienis, sausio 13 d.

9.00 — informacinė-pramoginė laida „Rytinė valanda“. 10.00 — Multiplikacinių filmų programa vaikams iš ciklo „Fanta-dromas“. 10.20 — „Vizitas“. 11.00 — Programa „Latgola“. Mišių laikymas Daugpilyje. 11.35 — „Kviečiu pagalbon!“. 12.30 — „Gaublys“. 13.00 — „Kelias į dainos šventę“. 14.15 — Žurnalas „Teatras“. 15.30 — Drustuose groja vargonai“. 15.55 — Meninis filmas „Priekaištas likimui“. 1-oji serija. 17.05 — Estradinė programa „Liftas“. 18.35 — „Ekslibris“. 19.45 Žinios rusų kalba. 20.00 — Programa vaikams „Pasaka prieš miegą“. 20.15 — „Dialogas“. 21.00 — Informacinė programa „Panorama“. 21.45 — „Neabejok!“ Skelbimai. 21.55 — „Latvijos valstybinė Vitolo vardo konservatorija ir šeši jos rektoriai“. 23.15 — Televizijos spektaklio pastatymas M. Birzės „Penktas priesakas“.

Sekmadienis, sausio 14 d.

8.55 — Laidų programa. 9.00 — „Užpustymas“. 9.50 — Laida vaikams „Pasaka, pasakėlė“. 11.25 — Laida vyresnių klasių moksleiviams „Horizontas“. 12.35 — „Dialogas“. 13.15 — Meninis TV filmas „Priekaištas likimui“. 2-oji serija. 14.30 — Žurnalas „Maksla“. Kalėdinė Džimio Svagarto programa. 16.45 — „J. Rainiui — 125“ „Mūza kovoje“. 18.00 — Programa „Latgola“. 1-a dalis. 19.00 — Žinios rusų kalba. 19.15 — TSRS krepšinio čempionatas. „TTT“ — Kauno „Banga“ 2-as kėlinys. Transliuojama iš centrinio „Dauguvos“ stadiono. 20.00 — Programa vaikams „Pasaka prieš miegą“. 20.15 — Programa „Latgola“. 2-a dalis. 21.00 — „Panorama“ 21.30 — „Sava žemė“. 22.30 — Dainuoja R. Trencė.

Kam to reikia

Per 1989 metų vienuolika mėnesių užregistruota 118 nusikaltimų, iš kurių 50 išaiškinta. Į medicininę blaivyklą pristatyta daugiau kaip 600 žmonių. Palyginti su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu nusikaltimų padaugėjo beveik penkiolika procentų. Paviršutiniška šių skaičių analizė rodo, kad nusikaltimų banga neaplenkė ir mūsų. Ir kad mums iš esmės reikia pagerinti savo darbą. Kaip tik tai ir yra sunkiausia. Susidaro įspūdis, kad, nežiūrint nusikalstamumo augimo ir kad būtina padėti milicijai, tai nieko ypatingai nejaudina, išskyrus pačią miliciją. O jei ir jaudina, tai tik „pakalbėsim, pasvarstysim ir užjausim“. Mes esame reikalingi konkrečiai kiekvienam nukentėjusiam, o bendrai paėmus, reikiamo dėmesio mums neskiriama.

Be ko mes negalime išsiversti? Mums reikalingi pareigingi, sąžiningi, stiprūs ir drąsūs žmonės. Bet tokie reikalingi visur ir ypatingai ten, kur atitinkamai užmoka. O vidutinis milicijos darbuotojo uždarbis yra 190—200 rublių. Nors ir yra numatytos kai kurios lengvatos (nemokamos uniformos, nemokamas važiavimas autobusu, traukiniu ir apmokama kelionė atostogų metu į abi puses), bet, bendrai paėmus, atlyginimas vistiek nedidelis. Todėl žmonės ir neina dirbti pas mus, o jei ir ateina, tai kartais atsitinka nemalonumai. Vien tik 1989 metais už disciplinos pažeidimus ir kitus neteisėtus veiksmus buvo atleisti V. Babičius, J. Čaplinskis, V. Buryj, A. Mamedovas, G. Žuromskis. Nepareigingas, atleistas iš milicijos darbuotojas lengvai randa sau geriau apmokamą, ramesnį darbą, pavyzdžiui, kooperatyve.

Mums reikalinga normali speciali, nors ir nelabai šiuolaikiška ir ne pasaulinių pavyzdžių technika. Paprasčiausiai nesinori pasakoti, ko mes neturime, žymiai lengviau būtų išvardyti tai, ką turime.

Savo jėgomis, Vidaus reikalų ministerijos jėgomis mes nieko negalime padaryti. Mes esame biudžetinė organizacija, o mūsų valstybinis biudžetas, kaip žinome, turi deficitą. Štai todėl ministerijoje mums sako: prašykite vietinių tarybų, įmonių. Ir prašome, pavyzdžiui, kad ir normalaus milicijos skyriaus pastato. Juk juokinga, kad pirmą ir ketvirtą aukštą užima kooperatyvas, penktą aukštą redakcija, o antrame ir trečiame aukšte įsikūrę kriminalinės paieškos skyrius, kovos su socialistinės nuosavybės grobstytojais skyrius, budinti dalis, kur kartais atsitinka specifinės situacijos.

Su autotransportu taip pat nieko gero. Mes jį turime, tačiau apgailėtinos būsenos. Išskyrus VAI gruodžio mėnesį gautas po dvejų metų laukimo mašinas VAZ-2106 ir budinčią mašiną UAZ-469. Nepraėjus ir metams budinti mašina nuvažiavo daugiau kaip 60 tūkstančių kilometrų, nes beveik tik ji viena ir naudojama. Dar gerai, kad visuomeninės tvarkos apsaugos reidų metu mums padeda lengvųjų automašinų savininkai. Ir dar vienas momentas: mūsų mašina degalų pripildoma Rimšės apylinkės Tarybos Bieniūnų kaime, nes VSV autotransporto valdybos autodegalinės viršininkas neleido supilti mūsų degalų į savo talpyklas, neapmokėjus autodegalinės paslaugų. Tačiau pinigų milicija neturi. O jei „neturi“, tai ir kalbos nėra. Aišku, gaila kiekvieną dieną be reikalo sudeginamo benzino, skirto keturiasdešimties kilometrų kelionei, kai autodegalinė visai šalia. Kaip patarlėje: „Žydras dangus, bet ne Tau, Martynai“.

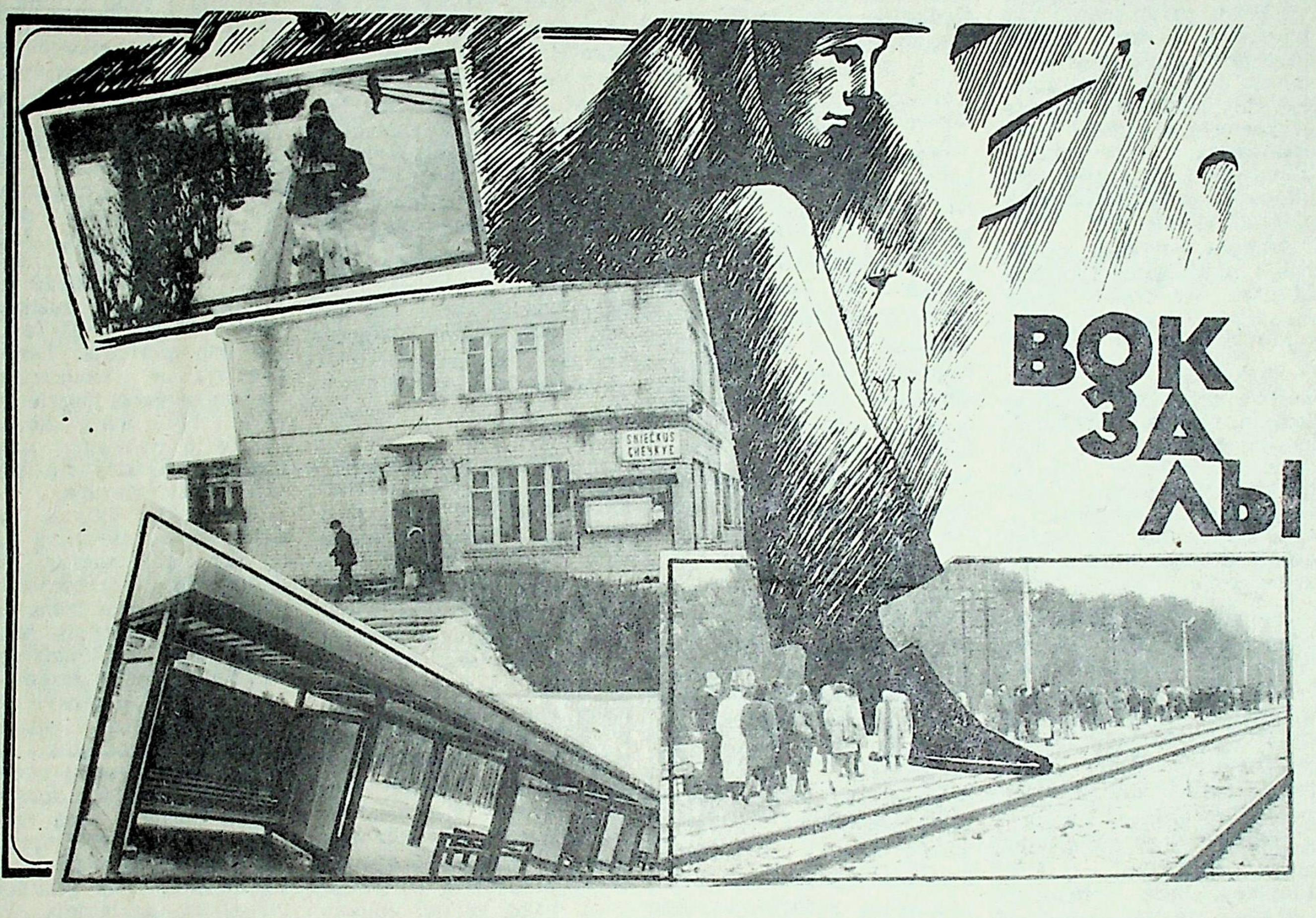
Būsime dėkingi IAE, jei vadovybė išpildys savo pažadus ir šių metų pradžioje mes savo gyvybiškai svarbiems reikalams gausime nedidelį kompiuterį, kur būtų saugoma būtina informacija.

Eiliniame vykdomojo komiteto posėdyje, dalyvaujant Sniečkaus įmonių vadovams, buvo sprendžiamas finansinės pagalbos milicijai suteikimo klausimas. Beveik visi išsakė savo susirūpinimą milicijos problemomis, pripažino jų sprendimo būtinybę, žadėjo pažiūrėti ir pagal galimybes šiais metais padėti. Taigi, VSV jau padėjo. Tik nesinorėtų, kad šiuo pavyzdžiu pasektų ir kitos įmonės. Vykdomajam komitetui išsiųstas laiškas, kuriame VSV viršininkas J. Žilinas ir L. Miliajeva, laikinai einanti vyriausiojo buhalterio pareigas, atsisako padėti. O pagalba visų pirma reikalinga tam, norint apmokėti savanoriškos liaudies draugovės ir milicijos darbą už visuomeninės tvarkos saugojimą.

Formaliai viskas logiška. Laiške pranešama, kad VSV į vietinį biudžetą perveda daugiau kaip 900 tūkstančių rublių, gautų iš mokesčių. Štai jūs, vadinasi, ir reikalaukite tų pinigų Sniečkaus teisėtvarkos apsaugai. Tačiau juk šie pinigai naudojami rajono ir Respublikos reikalams, iš jų tik maža dalis tenka gyvenvietei. Kalba juk eina apie tikslinę papildomą pagalbą vietinei milicijai, kad galėtume pagerinti jos darbą ir aprūpinti nauja technika.

A. GALANŽINAS

NUO REDAKCIJOS: Siūlome skaitytojams aktyviai įsijungti į klausimų ir problemų, keliamų mūsų publikacijose, aptarimą, nes jos liečia mus visus.

Autobusų ir geležinkelio stotis Sniečkuje buvo numatyta pastatyti tuomet, kai bus statomi Ignalinos atominės elektrinės trečias ir ketvirtas blokai. Kadangi trečias blokas nestatomas, tai „užkonservuota“ ir stočių statyba. Ar ilgam? O gal visam laikui?

Daivos Galdbergienės fotografijos

Vakarų statybos valdybos gamybinės-technologinės komplektacijos valdybai nuolatiniam darbui reikalingi kvalifikuoti darbininkai:

— tiltinio krano mašinistai (atlyginimas 150—180 rublių),

— elektromonteriai (170—230),

— šaltkalviai-remontininkai (170—230),

— pakrautuvo vairuotojai (100—120 rublių).

Asmenis, neturinčius nurodytų profesijų, galime apmokyti.

Ignalinos atominės elektrinės elektros cecho kolektyvas reiškia gilią užuojautą Plotnikovui Andrejui Vladimirovičiui dėl motinos mirties.

Redaktorius
Aleksandras BERIOZA

Meninis apipavidalintojas
L. LEBIODKINAS

„Gera diena“, Vakarų statybos valdybos ir Ignalinos atominės elektrinės administracijos ir partinių komitetų laikraštis. Laikraštis leidžiamas penktadieniais lietuvių ir rusų kalbomis.

MŪSŲ ADRESAS: 234761, Lietuvos TSR, Ignalinos rajonas, Sniečkus, Festivalio 10, a/d 77.
Telefonai: redaktoriaus, sekretorės — 33477, buhalterės, vertėjos — 33467; Skyriai: O. Berioza — 26971, T. Višneveckaja — 31714, R. Ždanova — 33467, A. Poletajeva — 26128.

Spauda ofsetinė. Formatas A-3,2 spaudos lankai. Tiražas 300 egzempliorių. Užsakymo Nr. 141. Surinkta ir atspausdinta Utenos spaustuvėje: Utena, Kauno 33, telefonas 54787. Indeksas 67313.